

DE DICHTER EN DE MUZE

Wachtend op haar in de kille kamer
stond hij open voor gedachten
die zichzelf verkrachten;
zelden was hij eenzamer.

Hij speelde zich dood
toen ze binnenkwam,
bewegingloos haar hijgen, hij vernam
haar angst, werelds te groot.

Zij kwam op hem toe
en hij, het spelen moe,
probeerde zich op - plotseling

zijn lichaam laat hij liggen,
met woorden drijft hij wiggen
en zijn ziel zoekt de vergeving.